

Pengene til det provisorisk. Hvis han havde betalt af sin egen Pengepung, rent privat sammenkaldt Biskopperne og det teologiske Fakultet, vilde ikke en eneste have knurret. Men en saadan Fremgangsmaade ønsker vi ikke, vi ønsker, det skal ske ved kongelig Anordning, idet vi mener, at vi ikke nu kan forudse alle disse Enkeltheder, disse mange mærkelige Situationer, som kan nødvendiggøre en Stiftsbaandsløsning. Det mener vi derimod kan ske ved kongelig Anordning — eller hvis en Minister skulde ønske det, kan han jo fremsætte et Lovforslag derom. Vi tre er blot ikke i Stand til at udforme et Lovforslag, som kan bruges i alle Tilfælde, men vi vil aabne en Mulighed for, at en Menighed, der kunde ønske at løse Stiftsbaand, kan blive i Stand dertil. For øvrigt mener vi ogsaa, at det, vi foreslaar, kan have den Betydning, at der slet ikke bliver nogen Nødvendighed for Stiftsbaandsløsning, idet en Minister altid vil tage Hensyn til Stemningerne i Stiftet før Valget. Lad mig f. Eks. sætte, at Ribe Bispestol skulde besættes. I dette Stift har Missionen Magten i mange Menighedsraad, og efter den Agitation, der har været her og dér mod det ærede Medlem Hr. Povlsen, vilde sikkert adskillige benytte sig af en saadan Paragraf, og derfor vilde en Minister betænke sig meget paa netop at sende det ærede Medlem Hr. Povlsen derover — der kunde være mange andre Steder, men netop ikke til dette Stift. Saadan kan en Paragraf som den, vi foreslaar, ogsaa komme til at virke. Vi fastholder den naturligvis og haaber paa at faa et Flertal for den. Hvis nogen til tredie Behandling skulde kunne finde paa en bedre Affattelse, er vi naturligvis villige til at tage imod den. Men vi vil ogsaa her tillade os at henstille til Ministeren, hvem det nu maatte blive, at han altid tager Hensyn til, at de forskellige Retninger indenfor den danske Folkekirke bliver repræsenteret blandt Biskopperne, og jeg tror for øvrigt, at enhver Kirkeminister, hvilket Parti han end tilhører, vil gøre det. Og som jeg sagde ved første Behandling, er jeg ikke i Tvivl om, at naar en Mand bliver Biskop, faar han ogsaa den Forstand, der hører til Embedet, det vil sige, han bliver ikke Partimand, men stiller sig over Partierne.

J. Oskar Andersen: Det er bemærket i Betænkningen, at det konservative Folkeparti absolut vilde foretrække Flertalsforslaget fra det kirkelige Udvalg om Bispevalg; men det lader sig jo ikke gennemføre.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag har vi allerede udtalt vor Beklagelse af, at der er saa lidt Valg i det, som der virkelig maa siges at være. Imidlertid er vort Hovedsynspunkt dette, at noget er bedre end slet intet, og det er dog noget at faa en Ret for Menighederne til at kunne tilkendegive deres Ønsker med Hensyn til Bispevalg. Vi har derfor selvfølgelig bestemt os for at give dette Lovforslag vor Tilslutning, dog saaledes, at vi har stillet nogle Ændringsforslag. For det første har vi tiltraadt Forslaget fra Præsteforeningen om, at Præsten og Menighedsraadsmedlemmerne skal stemme sammen, men jeg maa for Restengøre opmærksom paa, at der vist i Udvalget ikke er tænkt paa, at ogsaa den anden Sætning i § 2 som Følge af dette Ændringsforslag maa undergaa nogen Forandring, thi i den anden Sætning er der stadig Tale om den forskellige Farve; jeg antager, at Meningen er, at Stemmesedlerne skal have samme Farve, for ellers kunde der let blive Strid om, hvilken Farve der var den fineste o. s. v.

Vore Ændringsforslag under Nr. 4 og 5 tilsigter, at der i selve Loven fastsættes en Frist inden Afstemningen. Vi anser dette for ønskeligt; Ministeren har ikke anset det for nødvendigt, det vil altsaa ikke blive gennemført. Jeg beklager det; større Betydning tillægger jeg det dog ikke. Ved vort Ændringsforslag til § 5 har vi ønsket en Nedsættelse af Kravet om $\frac{2}{3}$ af Stemmerne for at sikre en Mand Udnævnelse; vi har foreslaaet Halvdelen af Stemmerne, ikke fordi vi stærkt vil fastholde dette Tal, men fordi vi ønskede en Forhandling om en Nedsættelse. Man har imidlertid stillet sig stejlt imod det; vi maa beklage, at man ikke har imødekomet os; der er altsaa neppe Sandsynlighed for en Forandring. Det samme gælder vort Ændringsforslag under Nr. 12. Det forekommer mig saa uhyre rimeligt, at hvis der skal være Tale om Valg, maa det betyde en Begrænsning af Ministerens Udnævnelsesret, ellers er det ikke virkelig Valg; derfor forekommer det mig rimeligt, at man stiller et bestemt Tal op, vi har foreslaaet 3 blandt dem, der har faaet det største Antal Stemmer. Vi kunde gaa med til 4 eller 5, det er os ikke Tallet om at gøre, men at Valgloven ikke bliver en underlig Valglov. Vi finder, det er en underlig Valglov, der aabner Ministeren Mulighed for at kunne udnævne en Mand, som nar faaet en eller to Stemmer. Jeg indser altsaa, at vi heller ikke paa dette Punkt kan faa vor Villie, men vi har da ogsaa paa dette Punkt vist vor Villighed til at bøje os og har subsidiært sluttet os til Ændringsforslag Nr. 13.